
NOTA DE PREMSA

La Ley del deporte, el debat

ADECAFF, UFEC i Consejo COLEF analitzen la Ley del deporte en la Jornada coorganitzada pel COPLEFC i l'INEFC

Juan Manuel Soto, diputat del PSOE: “La nova Llei és fruit d’un treball intens de participació i d’escolta. Vol ser un text inclusiu, de tothom”

Isabel Pérez, secretària general de la UFEC: “Per a les federacions autonòmiques ha arreglat coses pendents, especialment amb la llicència única”

Iolanda Latorre, gerent d’ADECAFF: “No es pot regular si vull anar al gimnàs, cal admetre’n l’existència per regular l’intrusisme i la seguretat de la pràctica”

Vicente Gambau, president del Consejo COLEF: “És una llei que no està ben integrada, el que cal regular són els serveis professionals, perquè estan en joc la salut i la seguretat dels usuaris”

El COPLEFC i l’INEFC van organitzar el dia 9 de juny una jornada al voltant de *Ley del deporte* espanyola, en què va reunir quatre punts de vista sobre la mateixa norma. Concretament, el propi del legislador, però també la mirada des de l’esport competitiu i, des de la consideració professional, tant amb l’anàlisi empresarial com l’estricta del col·lectiu professional. La *Ley del deporte* (BOE 31-12-2023) és un text que arriba tres dècades després de l’anterior. I és una norma polèmica per a uns, un text esperançador per a d’altres, innecessari, restringit, amb futur... El COPLEFC volia donar-ho a conèixer i va acomplir les expectatives, perquè la Sala d’Honor de l’INEFC de Barcelona es va omplir, així com també es va poder seguir en directe pel canal de Youtube del Col·legi ([enllaç](#)).

D’acord amb el programa establert, **Eduard Inglés Yuba**, director de l’INEFC (col. 13224), va donar la benvinguda a tots els assistents a “la universitat de l’esport” i, referint-se a la Llei, va remarcar que “primer calia tenir-la i després comprendre-la”. Com a coorganitzador, **Pere Manuel i Gutiérrez** (col. 8570), ja va posar tothom en la situació d’eleccions convocades i la seva incidència, i també va voler fer una mirada enrere: “Som aquí perquè en quaranta anys des del CSD no han fet el que calia fer: ordenar la professió”.

Tot seguit **Raquel Mirabet Agulled** (col. 54263), com a responsable del Comitè de Defensa del COPLEFC i en funció de moderadora, va presentar els intervinents, als quals va cedir la paraula.

El ponent

Juan Manuel Soto, diputat al Congrés, portaveu d'Esports del Grup Parlamentari Socialista, a més d'agrair la Jornada i la invitació "amb motiu d'una cosa que a tothom ens apassiona", va referir-se al significat de Barcelona, símbol de l'esport pels Jocs. Ja entrant en matèria, sobretot va llançar un missatge que resumeix la seva intervenció: "La nova Llei és fruit d'un treball intens de participació i d'escolta. Vol ser un text inclusiu, de tothom". Recordant el context del Congrés, amb molts partits, va reconèixer que això ha tingut influència en el text final. El procés "no ha estat fàcil, sinó molt complex, però apassionant, amb setze formacions i un 99,9% d'acord". Així mateix, el diputat va reconèixer "la feina del COLEFC i del COPLEFC, per la fermesa, la constància, la lleialtat". Com a síntesi, va afirmar que "La Llei respon a una demanda del sector: és moderna i conserva el que ja funcionava. Té novetats, perquè va més enllà de l'esport de competició".

Sobre el que interessava a bona part de l'auditori, el desplegament reglamentari i la disposició final sisena, va admetre una obvietat, que no es produirà en el termini previst, situació que ha provocat la convocatòria d'eleccions.

Ja d'una manera més detallada, va anar desgranant aspectes que el diputat considera aportacions de la Llei, com el fet de ser innovadora en gènere, en transparència i codis bon govern, la incorporació d'una nova definició de l'esport i l'activitat física (ajustada a la Carta Europea, és a dir, més enllà del caràcter competitiu). Va insistir una vegada més a donar les gràcies al Consejo COLEF, per l'aportació d'incloure el caràcter essencial de l'esport, ja que valora la salut que aporta individualment i col·lectiva.

En un sentit més ampli, va reconèixer el paper dels grups catalans en defensa de l'autonomia i la protecció de l'esport a Catalunya envers l'Estat. En aquest aspecte, va recordar que la Llei havia hagut de superar una esmena a la totalitat inicial d'ERC. I per això, per poder arribar a solucions d'acord, va remarcar la voluntat de creació d'una "Conferència sectorial que incorporés els diversos nivells, basada en la col·laboració, cooperació i coordinació".

Les anàlisis

En el seu torn, **Isabel Pérez**, secretària general de la UFEC, va considerar en primer lloc que "l'esport és una matèria exclusiva de les comunitats", per la qual cosa la Llei "té un abast estatal molt limitat". Com a valoració general del text, va considerar que "per a les federacions autonòmiques ha arreglat coses pendents, especialment amb la llicència única". Així, "resol problemes que havien dut fins a la judicialització entre federacions autonòmiques i estatals". Per a Pérez, però, "és una llei de transició, no assoleix el cent per cent del model en què creu la UFEC". Com a valors positius, va destacar que "en la resolució de conflictes públic-privat, fa un esforç pedagògic, tot i que hauria pogut ser més ambiciosa". I com a conclusió va rematar-ho amb aquestes paraules: "És una llei interessant, però no tindrà trenta anys de vida i obre un camí bo per al sector".

Per a **Iolanda Latorre**, gerent d'ADECAFF, la patronal d'empreses d'activitat física i fitnes de Catalunya, va admetre que la Llei els toca tangencialment. Però alhora va ser contundent: "És una llei innecessària, perquè l'esport és una activitat privada". La raó de la norma, segons el seu punt de vista, és "pel caràcter de representativitat d'Espanya". En canvi, "no es pot regular si vull anar al gimnàs". De totes maneres, va admetre'n l'existència "per regular l'intrusisme, la seguretat de la pràctica". I va arribar a la conclusió que s'ha perdut una oportunitat en no centrar-se en la salut i la seguretat. I especialment en la qüestió de la fiscalitat: "Posem incentius fiscals, reduïm l'IVA; cal fomentar la pràctica abaratint-ne els costos". Igualment, va fer èmfasi, com a exemple, en el que va titllar d'incongruència, ja que segons l'article 2, tothom és esportista. Per acabar, va tornar a la proposta inicial: "Si no representem, la Llei no s'hi ha de posar; en canvi, cal que reguli la seguretat".

En representació del col·lectiu dels professionals, **Vicente Gambau Pinasa** (col. 8916) va recórrer a una mirada global de la professió i també a la regulació. Va destacar en primer lloc l'interès del Consejo COLEF, que ha estat actiu i atent a tot el trajecte que ha viscut la Llei de l'esport espanyola. El posicionament de fons és que "cal reivindicar el concepte que apareix a la Constitució: educació física i esport, i també d'acord amb la Unesco i la seva Carta internacional de l'educació física i l'esport". Com a concepte general, va insistir: "l'educació física no és només una assignatura, és un dret constitucional". I aleshores el seu discurs es va centrar a dir que "el que cal regular són els serveis professionals, perquè estan en joc la salut i la seguretat dels usuaris". Segons la seva anàlisi, queda "una llei que no està ben integrada". També es va fer una pregunta: "¿on estan regulats els llicenciats i graduats en CAFIE? No hi són, cal una reserva d'activitat". I ¿com es pot disposar d'aquesta reserva en el marc europeu? Gràcies al que es coneix com el Test de Proporcionalitat. Tasca en la qual s'està avançant des del Consejo COLEF.

Tot seguit, i davant la diversitat de regulació autonòmica, va informar el públic que el Consejo planteja cinc o sis activitats de reserva d'activitat i que, a la vista dels resultats de les eleccions, "treballarem per aconseguir la disposició final sisena amb qui correspongui".

Va acabar amb una consideració reivindicativa dels professionals que representa el Consejo COLEF, com a professió homologada, perquè "som universitaris, tenim coneixements científics i ens adreçem a la ciutadania".

Un debat, participatiu

Després, en el debat i el torn de paraules dels assistents, el diputat Juan Luis Soto va recordar un parell de detalls importants, que el desplegament de la Llei correspon a l'Executiu, no pas al Congrés, i que el termini legal de la disposició final sisena decau, perquè una vegada superat, caldria modificar la Llei. I en nom del seu partit, va afirmar que "la premissa és que no hi hagi vetos i sí diàleg i acord". Va apuntar també que el CSD ha de liderar els temps de l'Avantprojecte, i que la dilatació dependrà de si es "busquen posicions maximalistes". Com a diputat, va afirmar que "em sento mitjancer; facilitarem la trobada i mirarem d'estendre ponts".

Iolanda Latorre, ara al debat, va recollir les paraules de Vicente Gambau per subscriure plenament la proposta del Consejo COLEF: “Necessitem bons professionals, que facin bona feina i és absolutament necessària la llei de professions”.

Des del públic també es va llançar una necessitat no prou prevista, com és la veu de l'Administració local, perquè es va recordar que “gestionem l'esport menys glamurós, però gestionem un percentatge molt important de l'activitat física i l'esport”. També es va voler recordar als ponents que no es pot posar el consens com a element primordial, per sobre del ciutadà, veritable centre de la Llei. En un debat animat, amb nombroses intervencions, també van aparèixer aspectes interessants sobre el sector de l'activitat física i l'esport, com ara que al “legislador li agrada regular i esgrimir lleis, però a l'Executiu li costa inspeccionar i sancionar” quan correspon. I per acabar, una pregunta que va quedar en l'aire: si l'esport és un dret per a tothom, amb qualitat i seguretat, ¿es preveu prou l'oportunitat d'accés de les persones que no tenen recursos i estan en risc de vulnerabilitat?

La valoració de la Jornada, expressada per Alèxia Pérez García (col.10230), gerent del COPLEFC, és “que ha servit perquè des del Congrés com a cambra legislativa, es fes l'esforç de donar explicacions amb més detall, i alhora per constatar la possibilitat de diàleg entre agents diversos del sector, sempre amb els destinataris de la nostra activitat com a centre”. La llàstima és “el context d'incertesa que la convocatòria d'eleccions genera”.

Imatges de la Jornada: [imatge 1](#), [imatge 2](#), [imatge 3](#), [imatge 4](#).

Per a més informació, contacteu amb el COPLEFC.

Barcelona, 12 de juny de 20023

Premsa
premsa@coplfc.cat
93 455 56 07